

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ДИЗАЙНУ

ЗАТВЕРДЖЕНО

Приймальною комісією Київського
національного університету
технологій та дизайну

«04» травня 2026, протокол № 5

В.о. ректора КНУТД

 Талія БЄЛЯЛОВА

«04» 2026 р.

ПРОГРАМА ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ІСПИТУ

для здобуття *першого (бакалаврського) рівня вищої освіти*

зі спеціальності *G15 Технології легкої промисловості*

освітньо-професійна програма «*Конструювання та технології швейних виробів*»

РЕКОМЕНДОВАНО

Вченою радою факультету
мистецтв і моди

від «03» 2026 р.

Протокол № 10

 Наталія ОСТАПЕНКО

РОЗГЛЯНУТО ТА СХВАЛЕНО

на засіданні кафедри
моди та стилю

від «03» квітня 2026 р.

Протокол № 13

 Тетяна СТРУМІНСЬКА

Київ 2026

ВСТУП

Метою фахового вступного іспиту є атестація рівня знань вступників, які бажають продовжити навчання для здобуття освітнього ступеня бакалавр зі спеціальності G15 Технології легкої промисловості за освітньо-професійною програмою «Конструювання та технології швейних виробів» на базі отриманого ступеня бакалавр з неспоріднених спеціальностей.

Завданням фахового вступного іспиту є відбір осіб, які бажають отримати згаданий вище ступінь, які мають достатній рівень теоретичної та практичної підготовки для подальшого підвищення свого кваліфікаційного рівня.

Вступник повинен продемонструвати базові професійно-орієнтовані вміння та знання щодо узагальненого об'єкту праці і здатність вирішувати типові професійні завдання, передбачені для відповідного рівня.

Фаховий вступний іспит це комплексне завдання, яке базується на навчальному матеріалі та охоплює основні теми обов'язкових дисциплін професійної підготовки за освітньою програмою «Конструювання та технології швейних виробів»: основи проектування і виготовлення одягу, художньо-графічна композиція, історія костюма і моди, антропометрія та основи біомеханіки.

1. ОПИС ОСНОВНИХ РОЗДІЛІВ ТА ЇХ КОРОТКИЙ ЗМІСТ

Основи проектування і виготовлення одягу:

- загальна характеристика одягу, його форм, силуетів, конструкцій;
- класифікаційна характеристика конструктивно-декоративних елементів одягу та деталей конструкції;
- етапи процесу проектування одягу масового та індивідуального виробництва;
- основні терміни процесу проектування одягу та їх визначення;
- вимоги до якості сучасного одягу;
- класифікаційна характеристика та функції сучасного одягу;
- способи з'єднання деталей швейних виробів;
- класифікація швів та їх графічне позначення;
- технічні вимоги до стібків, строчок, швів;
- форми та силуети сучасного одягу різного призначення;
- різновиди покрою одягу;
- класифікація конструктивних, декоративних та конструктивно-декоративних елементів одягу;
- загальні визначення деталей швейних виробів;
- характеристика деталей швейних виробів;
- характеристика конструкцій одягу;
- найменування ліній конструкцій виробів та зрізів деталей одягу;
- складання опису художньо-технічного оформлення моделі одягу;
- класифікація та термінологія ручних, машинних робіт, робіт волого-теплового оброблення.

Історія костюма і моди:

- характеристика історичного розвитку костюмів Давнього Єгипту, Ассирії, Вавилону, Античного світу, країн стародавнього Сходу;
- розвиток європейського костюму у часи Середньовіччя, Ренесансу, Рококо;
- розвиток культури європейського костюму від Ампіру до XXI ст.;
- функції костюма;
- перспективи розвитку сучасної моди.

Художньо-графічна композиція:

- основні закони і правила побудови композиції;
- основні композиційні прийоми (ритм, симетрія, статика, пропорції тощо);
- основні властивості кольору;
- принципи побудови кольорових гармоній;
- етапи творчого процесу створення нових ідей в одязі.

Антропометрія та основи біомеханіки:

- класична анатомія людини, скелет та м'язи;
- основні антропометричні точки тіла людини;
- розмірні ознаки, необхідні для побудови плечового та поясного одягу;
- розмірна типологія населення в Україні, Європейських країнах і США.

2. ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ, ЩО ВІНОСЯТЬСЯ НА ФАХОВИЙ ІСПИТ

1. Визначення основних понять швейного виробництва.
2. Класифікація одягу за призначенням.
3. Основні функції одягу.
4. Вимоги, що ставляться до одягу.
5. Що таке силует? Назвати основні види силуетних форм поясного асортименту.
6. Назвати основні види силуетних форм плечового асортименту
7. За якими ознаками класифікують одяг?
8. Класифікація сучасного одягу.
9. Етапи сучасного проєктування одягу.
10. Поняття «одяг», «костюм» та їх функції.
11. Асортимент одягу та швейних виробів.
12. Геометричні форми силуетів.
13. Основні і похідні форми одягу.
14. Аналіз елементів формотворення: швів, виточок, тощо.
15. Конструктивні, конструктивно-декоративні, декоративні лінії.
16. Членування силуету лініями.
17. Конструктивні пояси фігури людини.
18. Пропорції жіночої фігури.
19. Поняття ескіз (чим відрізняється від технічного рисунку).
20. Сутність поняття покрій.
21. На які групи класифікують одяг за віком для дорослих?
22. На які групи класифікують одяг за віком для дітей?
23. На які групи класифікують одяг за призначенням?
24. Які функції властиві сучасному одягу?
25. Що є метою конструювання?
26. Які основні силуети визначаються у сучасному одязі?
27. Яке членування деталі називають «рельєфом»?
28. Яке членування деталі називають «підрізом»?
29. Які лінії членування застосовуються при конструюванні одягу?
30. Які деталі конструкції плечового одягу відносяться до основних?
31. Чим відрізняється виробничий одяг від побутового?

32. Як класифікують одяг за статевим призначенням?
33. Основні покрої плечового одягу.
34. Назвати основні конструктивні лінії плечового одягу.
35. Які основні конструктивні лінії поясного одягу?
36. Навести приклади конструктивно-декоративних елементів формоутворення одягу.
37. Яка послідовність складання опису художньо-технічного оформлення моделі.
38. Види конструктивних та конструктивно-декоративних елементів формоутворення одягу.
39. Які види горизонтальних членувань поясного одягу Ви знаєте?
40. Які види вертикальних членувань поясного одягу Ви знаєте?
41. Що таке баска?
42. Найменування основних деталей швейних виробів різного асортименту.
43. Найменування основних зрізів швейних виробів різного асортименту.
44. Основне призначення підкладки виробів.
45. Для чого застосовують деталі прокладки у швейних виробках?
46. Дати визначення терміну «технологічний процес».
47. Як обладнане робоче місце для ручних робіт?
48. Що таке стібок?
49. Які інструменти використовуються для виконання ручних робіт?
50. Які параметри стібків Ви знаєте?
51. Які стібки відносяться до стібків постійного призначення?
52. Що таке технологічна операція?
53. Способи з'єднання деталей швейних виробів.
54. Дати визначення терміну «шов». Вимоги, що ставляться до швів. Параметри швів.
55. Види швів.
56. Технологічні вимоги до ниткових з'єднань.
57. Технологічні вимоги до клейових з'єднань.
58. Визначити основні операції ВТО. Основні умови для якісного виконання операцій волого-теплого оброблення.
59. Термінологія ручних та машинних робіт.
60. Види човникових строчок та їх застосування в технологічних процесах виготовлення одягу.
61. Види ланцюгових строчок. Їх властивості та застосування для виготовлення одягу.
62. Види зшивально-обметувальних стібків, їх особливості та застосування для виготовлення одягу різного асортименту.
63. Оздоблювальні шви, їх види та застосування.
64. Що таке строчка?
65. Які вимоги пред'являються до виконання ручних робіт?
66. Які стібки називаються стібками тимчасового призначення?
67. Які терміни використовуються при виконанні ручних робіт?
68. Як організоване машинне робоче місце?
69. Які можуть бути машинні стібки та строчки в залежності від переплетення?
70. Які шви відносяться до з'єднувальних?
71. Які шви відносяться до крайових?
72. Назвати технологічні параметри машинних строчок?
73. Які вимоги пред'являються до виконання машинних стібків та строчок?

74. Які терміни використовуються при виконанні машинних робіт?
75. Які фактори впливають на якість виконання волого-теплових робіт?
76. Яке обладнання та оснащення використовується для виконання волого-теплових робіт?
77. Назвати операції волого-теплого оброблення, охарактеризувати їх.
78. Які вимоги пред'являються до виконання волого-теплових робіт?
79. Які терміни використовуються при виконанні волого-теплових робіт?
80. Яку нитку вважають дольовою?
81. Які гігієнічні вимоги висувають до одягу?
82. Для чого необхідна виточка у швейному виробі?
83. Які особливості обробки виточок?
84. Оздоблювальні шви, їх види та застосування
85. Які види складок Ви знаєте?
86. Які вихідні дані необхідні для конструювання спідниць?
87. Композиційний центр в костюмі.
88. Які кольори відносяться до ахроматичної групи?
89. Який елемент композиції характеризує пропорції, об'ємну форму і зовнішні абриси виробу?
90. Для чого необхідна виточка у швейному виробі?
91. Як називають кольори, що є у кольоровому спектрі?
92. Основні силуети сучасного одягу.
93. Що характеризує зовнішній вигляд одягу?
94. Яка розмірна ознака визначає розмір швейного виробу?
95. Який шов використовують під час обробки краю борту?
96. До якого виду відноситься накладний шов?
97. Дати визначення терміну «вимірювання антропометричні».
98. Правила знімання розмірних ознак.
99. Назвати основні інструменти для проведення антропометричних вимірювань.
100. Дати визначення терміну «типова фігура».
101. Назвати основні антропометричні точки, які застосовуються для цілей проектування одягу.
102. Правила, яких необхідно дотримуватись під час проведення антропометричних вимірів тіла людини.
103. Які розмірні ознаки необхідні для побудови жіночої спідниці?
104. Що таке прибавка? Види припусків та прибавок.
105. Які вихідні дані необхідні для конструювання плечового одягу?
106. Правила знімання розмірних ознак.
107. Назвати основні інструменти для проведення антропометричних вимірювань.
108. Основні розмірні ознаки, які використовуються для маркування виробів.
109. Які швейні вироби відносяться до плечових?
110. Які швейні вироби відносяться до поясних?

3. СТРУКТУРА ЕКЗАМЕНАЦІЙНОГО БІЛЕТУ

Випробування проводиться за білетом, який складається з двох теоретичних питань та додаткового тестового завдання. Кожна частина являє собою елемент комплексного завдання, виконання якого вимагає знань основ конструювання та технологій виготовлення швейних виробів.

ЗРАЗОК

ЗАВДАННЯ ФАХОВОГО ІСПИТУ

для здобуття *першого (бакалаврського) рівня вищої освіти*

зі спеціальності *G15 Технології легкої промисловості*

освітньо-професійна програма *«Конструювання та технології швейних виробів»*

ЕКЗАМЕНАЦІЙНИЙ БІЛЕТ № XX

1. Основні функції одягу.
2. Дати визначення терміну «шов». Вимоги, що ставляться до швів. Параметри швів.
3. Комплексне тестове завдання:

№п/п	Тестові питання з варіантами відповідей
1	2
1.	В костюмі композиційним центром може бути: А) будь-який елемент, ділянка форми, що розташовані у виробі з урахуванням відволікання від недоліків фігури людини Б) покрій одягу В) співвідношення двох і більше форм при їх порівнянні
2.	До ахроматичної групи кольорів відносяться: А) білі, чорні та всі сірі кольори, починаючи з найсвітлішого і закінчуючи найтемнішим Б) спектральні кольори В) чорні та всі сірі кольори
3.	Який елемент композиції характеризує пропорції, об'ємну форму і зовнішні абриси виробу? А) покрій виробу Б) силует В) об'ємна форма Г) довжина
4.	Костюм – це: А) гармонійний ансамбль, що являє собою систему елементів, призначених не тільки захистити людину від впливів середовища, а й виявити її індивідуальність за допомогою інформаційно-естетичних властивостей Б) сукупність смаків і поглядів, що панують у визначеному середовищі у визначений, зазвичай недовгий час В) допоміжна деталь, що доповнює основні елементи ансамблю одягу

1	2
5.	<p>Виробничий одяг поділяють на:</p> <p>А) спеціальний, санітарний, захисний</p> <p>Б) спеціальний, робочий, захисний</p> <p>В) санітарний, захисний, формений</p>
6.	<p>Одяг для дорослих за віковою ознакою поділяють з урахуванням:</p> <p>А) чотирьох вікових груп</p> <p>Б) п'яти вікових груп</p> <p>В) трьох вікових груп</p>
7.	<p>Конструктивно-декоративні лінії – це лінії, які:</p> <p>А) окреслюють межі одягу</p> <p>Б) беруть участь як у створенні необхідної форми, так і в декоративному оформленні одягу</p> <p>В) лінії, утворені різноманітним оздобленням</p>
8.	<p>Назвати деталь, що відповідає визначенню: «деталь штанів, ліва та права, що вкриває нижню частину тулуба й ногу»:</p> <p>А) половинка</p> <p>Б) полотнище</p> <p>В) пілочка</p>
9.	<p>Оберіть правильний варіант формулювання технологічно-неподільної операції:</p> <p>А) вшивання середніх зрізів спинки</p> <p>Б) зшивання середніх зрізів спинки</p> <p>В) пришивання середніх зрізів спинки</p>
10.	<p>Загинання припусків на шви або складки, краю деталі в один бік та закріплення їх у цьому стані за допомогою прасувального обладнання – це:</p> <p>А) запрасування</p> <p>Б) припрасування</p> <p>В) розпрасування</p> <p>Г) відпрасування</p>

4. ПОРЯДОК ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ПРОВЕДЕННЯ ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ІСПИТУ

Атестація осіб, які вступають на навчання на здобуття освітнього ступеня бакалавра на базі отриманого ступеня бакалавра неспоріднених спеціальностей здійснюється екзаменаційною комісією (ЕК).

Фаховий вступний іспит проводиться на відкритому засіданні ЕК в письмовій формі у присутності голови та членів екзаменаційної комісії. Фаховий вступний іспит проводиться згідно з екзаменаційними білетами, затвердженими Вченою радою факультету мистецтв і моди. Кожен білет містить два завдання теоретичного характеру і одне комплексне тестове завдання. Завдання до фахового вступного іспиту є індивідуальними та щорічно оновлюються. Тривалість виконання роботи не повинна перевищувати трьох годин.

Результати фахового вступного іспиту голова ЕК у присутності членів ЕК оголошує вступникам у день складання фахового вступного іспиту.

Всі засідання екзаменаційної комісії протоколюються. У протокол вносяться оцінки, одержані на екзамені, записуються додаткові питання, що ставились вступнику, особливі думки членів комісії. Протокол підписують голова та члени екзаменаційної комісії, які брали участь у засіданні.

5. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ІСПИТУ

Під час фахового вступного іспиту перевіряється: рівень знань вступників з основ конструювання та технологій виготовлення швейних виробів, достатніх для продовження навчання за освітнім ступенем бакалавр зі спеціальності G15 Технології легкої промисловості за освітньо-професійною програмою «Конструювання та технології швейних виробів» на базі отриманого ступеня бакалавра за неспорідненою спеціальністю.

Комісія залишає за собою право ставити додаткові запитання, уточнювати отримані відповіді. Оцінюється не лише точність відповідей абітурієнта на кожне запитання, але і його вміння розкривати тему.

Проведення фахових вступних іспитів дає можливість виявити ступінь програмних знань вступниками та вміння їх практичного застосування. Оцінювання здійснюється за шкалою ECTS.

Оцінювання результатів фахової підготовки вступників здійснюється на основі стандартних вимог до знань та вмінь, передбачених освітніми компетентностями фахівця. Оцінювання кваліфікаційного екзамену на здобуття першого (бакалаврського) рівня вищої освіти за спеціальністю G15 Технології легкої промисловості проводиться окремо за кожним питанням з білету за 100-бальною шкалою. Оцінка є комплексною і виставляється як середня арифметична кількість балів за виконання усіх п'яти завдань. Набрані бали переводяться в оцінки системи оцінювання ECTS. Система передбачає семибальну шкалу (A, B, C, D, E, FX, F) та подвійне (описове та статичне) визначення цих оцінок.

Оцінки «відмінно» заслуговує робота, в якій вступник надав повну розгорнуту відповідь на питання білету з наявністю необхідних схем, рисунків, чим виявив глибоке і повне опанування змісту навчального матеріалу, в якому він легко орієнтується, володіння понятійним апаратом, вміння пов'язувати теорію з практикою, вміння висловлювати та обґрунтовувати свої судження.

Оцінки «добре» заслуговує робота, в якій у відповідях на поставлені питання спостерігається логічне, послідовне викладення матеріалу з несуттєвими неточностями. Вступник демонструє вільне, аналітичне володіння теоретичним матеріалом, що знаходить відображення в правильних, але не досить переконливо обґрунтованих конструкторських і технологічних прикладів до поставленого питання. Вступник добре володіє матеріалом, але має незначні ускладнення при відповіді; потребує незначної допомоги при виборі напряму відповіді та допускає незначні помилки, неточну аргументацію чи формулювання.

Оцінки «задовільно» заслуговує робота, в якій у відповідях на поставлені питання спостерігається хаотичне викладення матеріалу з несуттєвими помилками. Вступник демонструє орієнтування в теоретичному матеріалі, що знаходить відображення в переважаючих правильних, але недостатньо обґрунтованих конструкторських і технологічних рішеннях до поставленого питання. Вступник користується лише окремими знаннями, порушує логіку відповіді, відповідь недостатньо самостійна, допускаються суттєві помилки в знаннях та поясненні питань; відповідь потребує постійного коригування, мова спрощена.

Оцінки «незадовільно» заслуговує робота, в якій у відповідях на поставлені питання спостерігається хаотичне викладення матеріалу з суттєвими помилками, без ілюстрацій. Вступник демонструє низький рівень орієнтування в поставлених питаннях з програми, не володіє необхідними знаннями або практичними навичками з основ конструювання та технології швейних виробів.

Критерії оцінювання тестового завдання. Вступник дає відповідь на 10 запитань. Результати складання тестового завдання оцінюються за стобальною шкалою відповідно до кількості правильно наданих відповідей. Кожне питання оцінюється в 10 балів.

Відповідність шкал оцінок якості засвоєння навчального матеріалу

Оцінка за національною шкалою	Оцінка в балах	Оцінка за шкалою ECTS	Пояснення
Відмінно	90-100	A	Відмінно (відмінне виконання лише з незначною кількістю помилок)
Добре	82-89	B	Дуже добре (вище середнього рівня з кількома помилками)
	74-81	C	Добре (в загальному вірне виконання з певною кількістю суттєвих помилок)
Задовільно	64-73	D	Задовільно (непогано, але зі значною кількістю недоліків)
	60-63	E	Достатньо (виконання відповідає мінімальним критеріям)
Незадовільно	35-59	FX	Незадовільно (з можливістю повторного складання)
	0-34	F	Незадовільно (з обов'язковим повторним вивченням дисципліни)

6. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ДО ФАХОВОГО ІСПИТУ

1. Бакан Л. А., Білоцька Л. Б., Лозовенко С. Ю., Полька Т. О. Ниткові з'єднання швейних виробів: навч. посіб. Ч. 1. Київ : КНУТД, 2017. 212 с.
2. Березненко С. М., Білоцька Л. Б., Водзінська О. І., Донченко С. В. Основи технологій експериментального та підготовчо-розкрійного виробництв: навч. посіб. Київ: КНУТД, 2017. 171 с.
3. Березненко С. М., Водзінська О. І., Білоцька Л. Б., Донченко С. В. Технології волого-теплового оброблення, клейових, зварних з'єднувань та хімізації у швейній галузі: навч. посіб. Київ : КНУТД, 2020. 300 с.
4. Березненко С. М., Водзінська О. І., Білоцька Л. Б., Лозовенко С. Ю. Технології експериментального та підготовчо-розкрійного виробництв швейної галузі: навч. посіб. Київ: КНУТД, 2023. 340 с.
5. Білоусова Г. Г., Колосніченко М. В. та ін. Методи обробки швейних виробів: навч. посібн. Київ: МВЦ «Медінформ», 2007. 292 с.
6. Борецька Є. Я., Малюга П. М. Технологія виготовлення легкого жіночого та дитячого одягу: навч. пос. 2-ге вид., Київ : Вища школа, 1992. 367 с.
7. Буханцова Л. В., Привала В. О. Процеси виготовлення легкого плечового одягу: навч. посіб. Львів: Новий світ-2000, 2019. 302 с.
8. Горбатюк Н., Авілкова Л., Откидач Г., Животовська Г., Практичне ескізування одягу: навч. посіб. Київ: Грамота, 2021. 194 с.
9. Енциклопедія швейного виробництва : навч. посібн. Авт. ідеї та керівник проекту Н. Г. Савчук. Київ : «Саміт-книга», 2010. 968 с.
10. Ергономіка і дизайн. Проектування сучасних видів одягу: навчальний посібник / [М.В.Колосніченко, Л.І.Зубкова, К.Л.Пашкевич, Т.О.Полька, Н.В.Остапенко, І.В.Васильєва, О.В.Колосніченко]. К.: ПП «НВЦ «Профі», 2014. 386 с.
11. Єжова О.В. Конструювання одягу. Курс лекцій. 3-є видання доповнене. Київ: Центр навчальної літератури, 2020. 192 с.
12. Єжова О.В., Абрамова О.В. Технологія оброблення швейних виробів: Навчальний посібник. Київ: Центр навчальної літератури, 2020. 256 с.
13. Колосніченко М.В., Процик К.Л. Мода і одяг. Основи проектування та виготовлення одягу: навч. посіб. Київ : КНУТД, 2018. 238 с.
14. Корницька Л.А. Художнє проектування одягу. (Історія костюма): Навчальний посібник. Львів: Новий Світ – 2000, 2020. 434 с.
15. Пашкевич К.Л. Конструювання дитячого одягу: Навчальний посібник / К. Л. Пашкевич, Т.М. Баранова. – К.: ПП НВЦ “Профі”, 2012. 320 с.
16. Славінська А.Л. Методи типового проектування одягу : навчальний посібник. Хмельницький: ХНУ, 2012. 179 с.
17. Чупріна Н. В., Струмінська Т. В. Сучасні технології дизайн-діяльності: навч. посібник. К.: КНУТД, 2017. 416 с.

Нормативна документація

1. ДСТУ 2023–91. Деталі швейних виробів. Терміни та визначення. [Чинний від 1993-01- 01]. Вид. офіц. Київ : Держстандарт України, 1993.–9 с.
2. ДСТУ 2027–92. Вироби швейні й трикотажні Терміни та визначення. [Чинний від 1994- 01- 01]. Вид. офіц. Київ : Держстандарт України, 1994.–9 с.
3. ДСТУ 3998–2000 Матеріали та вироби текстильні, трикотажні, швейні та шкіряні. Терміни та визначення. [Чинний від 2001-07-01]. Київ : Держстандарт України, 2000.–94 с.
4. ДСТУ ISO 4915:2005. Матеріали текстильні. Типи стібків. Класифікація і термінологія. [Чинний від 2006-07-01]. Вид. офіц. Київ : Держспоживстандарт України, 2005.–45 с.
5. ДСТУ ISO 4916:2005 Матеріали текстильні. Типи швів. Класифікація та термінологія. [Чинний від 2006-07-01]. Київ : Держстандарт України, 2005.–62 с.